

"SAULE"
DU KART NEDELINĖ GAZIETA
— kasdienio arto —
\$2,50
"LINKMA WAZANDA"
— kasdienio arto —
\$1,25 ant meto.
Turi 8-10 puslapius, kasztuoja
\$1,25 ant meto.
Kas už "Saule" pildytis už \$3,50 ir da
moka 50 centų, arba ant kart \$3,00 tai gaus
"Saule" ir "Linkma Wazanda"
ir da dūnau puiku kalendori.
Ant bargo na dūnau.

Daiktai
REIKALINGI
— Dėr —
KATA LIKU

RAZANČEZI:
no 100 centų iki 3 dol., aliivinei stikli
nel, kaulinei, kukinei, perlinei ir grū
tarinei, ant prasto ir sidabrinio dratio.

SKAPLIERI:
Svenoziaucios Sirdies Jėzaus ir Ma
rio, St. Francisiaus, Nekalto pra
dejiimo Motinos Dievo, Svenoziauc
ios Sirdies Jėzaus, Wardo Sven
oziaucios Marijos Pannos.

KRIZEI STOWINTI:
no 85c iki 1 dol. ir 85c, stori pa
yauoti labai puikie izrodantie.

PO STIKLU KRIZEI
su visokiais ženkais kankes Wies
jezaus. No 2 iki 3 dol.

KRIZELI DĖL PAKABINIMO
ANT SIENOS IR KRUTINES:
po 6c iki 85c. misinginei ir sidab
ri mediniu viduriu.

MEDALIKAI [Ignecelei]:
no 3c iki 15c daugin misinginei
sidabrinio visokio pavidalo ir koki
kas reikalauja.

ABROZOLINIS IR KNINGAS:
visokiu Motinos Dievo ir Szwet
nio Dievo, labai puikus po 8c iki 50c.

GRAMINČIČIOS:
ar ozio visokio, gėtonos kurios ir
eikalingos walojeje su 25
centais už wieną.

MAEDU KNINGOS:
Aukso Altoris, arba didis skai
tis — zatatinai patis skura apdri
us — \$1,50
— Mažas skaitinis su auguotais
apais skura apdaritas, su ka
bais — \$1,25

— Garbe Dievo in skura apdarita
su kabutis ir puikie zataditai — \$1,50
— Kantičios — \$1,00
— Aukso altoris turi ilgio 4 1/2
o pločio 3 colius; talpintis puikus
mašinos, ražančios ir giesmes:
Puikie apdaritas kasztuoja 75c.
Praszojau 50c

ANGELSKOS MAEDU:
Key of heaven — no 25c iki \$1,50
— Childis Guide — no 25c iki 50c
Siztonis dienomis apšalikime iz
Szwetu Lietuwiskiu maldakningu dei
Szwetu Luterono par wardu:

**PAGERINTOS GIESMU KNIN
GOS:**
kuriose brangiausios senos ir naujos
giesmes surasitos Diewui ant Gar
do ir Prusu Karalietje esantioms
Lietuwiskiam ant Dusiu Izganimo po
dragu su maldu kningomis, kurose
ne tiklitos senos, bet ir naujos Maldos
andamos yras.

Taisies iz naujo perwedejo
Struk Werdanyas Wykupas bey
M. Kibbelka isz Pangosen.
Toji kniga szimet atspaudinat,
druti skurini apdarai, puikie pasu
kauoti lapai su drutom auksoimo ka
bais, ir apdarai puikie atspaudin
kriezi ir kielidai.

Kasztuoja tikta 2 dol ir 25c.
Mes sawo kasztu nusiunzeme

DEL NOBAZNU ZMONIU.
Pawelkai Sirdies Jėzaus, Szw.
Marijos ir szw. Juzapo ir kitu
szwetuju, labai gražios ne iz gip
so, tikliti walinis su puikie kolo
raiz, 6 col. szw. Sirdies Jėzaus ir Ma
rijos wiena 80, pora 55 c.

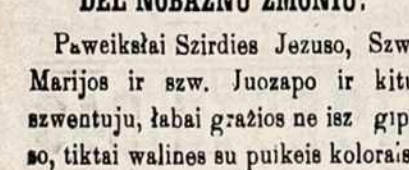
6 1/2 " " " " 40 " 75
7 1/2 " " " " 50 " 1,10
8 1/2 " " " " 60 " 1,25
9 1/2 " " " " 70 " 1,50
10 1/2 " " " " 80 " 1,75
11 1/2 " " " " 90 " 2,00
12 1/2 " " " " 1,00 " 2,25
13 1/2 " " " " 1,10 " 2,50
14 1/2 " " " " 1,20 " 2,75
15 1/2 " " " " 1,30 " 3,00

PAWEIKSEI MAZESNI BALTI
4 1/2 col. wienas " 15
5 " " " " 20
6 " " " " 25
7 " " " " 30
8 " " " " 35
9 " " " " 40
10 " " " " 45

O kaip dangelis Lietuwu turi die
wa szirdije in nobazni, tai woltume
nusiupikti augoziaui minetus pa
weikalus del intesimo mazuko at
torelio.

Apart tu turime indelus del szwe
tito wandenio, visokius kriezius ir
kriezius, krajuwas krapitas, ausitius
sapiplius su žibuzeis skaisgijom ir
silkais ir visokiu ražančiu su 5 ir

Ar reikalauje draugite?
aležinas pecceties

Jago reikalauje
tai raskit in
Reakcije "Saules"

Parizians Nuskurelis.
—Tolensis traukis—

— Teip, supratau. Nes ma
tau iz to, jog izgiu ne dafai
kisiu. Klausit jenaro, komer
dineriaus, kukorius, pono szer
zento ir da ant galo mokintis.
Ne noru Welk kaskit per
cieta diena po miesta ir su gale
lu desros ir szmetelu duonos,
negu kenst tokia nelaiswel
Kaip sirgau, tai norint sunezi
nebei man ponas gardumelus,
turejau wisokius piragelus, cu
korelius, pomaranczus, o da
bar?...
— Klausik — paszauki szer
zentas — jagu man duosi zodi,
je ne dalipetesi primokau, pas
kirtu del jenaro, nustosu asz
rukito taw wiska, atiduosu,
kas man atlieka no kasdieni
nu izdawi-cziu.

Waikinas uszeimielino, ziure
damas ant seno zalnieriaus.
Ant kart apsiejio aszaronis.
— Ne, ne noriu, idant po
nas per mania nustotum rukit!
— paszauki waikineli. — Ne ju
dinsu niekados piragelu, jagu
saw to ne welini. Prižadai tai
dafaitit!

— Tai gerai, Izidoreli, de
kui taw uez ta zodi. Ateis la
kas, jog mania geriau supras
i busi man dekingu, kaip re
krutas, kuris piketa ant must
ru ir wisokiu lawinimu, o lai
kia wainos pazino, kaip lai
kia buvo reikalinga. Grižki
wa dabar, gausi rito pomaran
cziu, rodos kad da butumei li
gonbute.

— Ejkie-gi ponas! — paszau
ki waikineli konia prowerks
mus. — Ne noriu, idant czionais
pat sedetum! Ar ne zinai, jog
ne galu usztrukt, kada misli
nu, jog esi nuludias?

— Paszauki dabar szerzento,
nes ziurejo jiam int akis, jog
senis ne galejo atsisiprt.
— Senis sudrebejo. Ar-gi teip
labai pablstu nuziuredamas
waikina jog tasai atszalo prie
jio? Stoju, nezinomas, ka da
tu, ir ejo paszauki Izidori, kaip
newalninkas paimtas in newa
re!

Ne trukas stoji ant slenk
sio szwaras namelo. Stas
czistai uzdegintas ludino, jog
fauki swezio; ant lagu stowe
jo zidintes auguoles czerpese.
Lankonas su sawo paczia sto
jo ant pasweikinimo, o Lauko
nas, narsus kareiwis, nes pras
tas tada zalnieris, pastati kede
buwusiam sawo szerzentu.

Tuojaus stoji ant stalo gar
di ir saldi arielkeh. Senai apse
do apie stala, waikai susikuo
pino in kampeli, kur Adomelis
garsiause tausezi, o Meli klau
si, sededama ant zemos kedu
tes, laikidama ant kelo lelu.

Senei prowijo apie waikus.
Lankonieni geri labai Izidoreli,
nezinodama apie tai, kaip la
bai tas patinka szerzentu:
— O ka su juom mislinata
padaritie? — paklausi Lanko
nas uz walandeles, pilidas in
stikleus.

— Bus zalnierium. Turi da
priezt tai izsmoktie paklusu
mo.
— Iszmokinti da jin ponas
szerzente. Geroje palpinimo
jin mokikloje. Zinau asz iz da
sekimo, kaip paklusuomas wai
kams insikais; paimkime mano
Adomelis, tasai jau suprantu
kozna mostelejima!

— Tai kas kitas, — cei jiojo
tewu.
— O tu? tu daugiau negu
tewas esi del Izidoriaus. Ne
turedamas kitokio uszeimielio,
prižiurineji kaip tikra sunu.

— El ne ira teip didelu daig
tu — ginesi Gavean, biskuti su
siergielewa — susilauka biski
no rukimo.... Diwas didelis,
— dadawi — kaip tai žmogus
teip greitai gali prisirizti. Ka
da sirgo, ne galejau nakintis
miegot, nuolat akise jis sto
wejo. Wos pabudawau, jau
man tuojaus ant mislies ateida
wo: Kaip ten tas wargzas pra
leido nakiti?

No ne kokio laiko buvo stu
boje tika. Gavean apsiduri
ant waiku, kurie sedito kam
pelije, akis pastatija, klausia ka
banciu. Izidoris turejo weida
kaip izsmintingiausio wiro.

Ant kart pasikeli, prisirintu
prie senio ir apemi rankom usz
kakto, o senis paklausi:
— Kas taw ira?
— O kaip ponas pasakei jog
ne esi mano tewu. Tai teisi bi,
nes ko teip esi nuludias?

Senas zalnieris atsikrunksz
ti kelis sikius ir tiri:
— Matai, jagu butumei ma
no sunum, tai norint zinotau,
jog niekados ne asiskirsiwa, o
kad ir tenais ateis stotie
kei nukorotu.

Ir szerzentas, kuris in ta wi
sa prisizitinejo no pradzius,
padejo ranka ant sawo augiti
nio.
Ne ira ant swieto pursting
gesniu esibu kaip laikai drasa
ir mitumas Izidoriaus, teipos
gi zodzi seno zalnieriaus, pere
mi wius waikus ir wisi prijo
jo rankomis del mazo waikino.
Ir del szunelio parodi wisi sa
wo galeste: apsiabi jin ratu,
atrisz szniureli, glamonejo jin
ir gliosti. Nes zwerelis atsikrei
pinejo no sawo newidonu no
neisiziejimu, slepdamas gal
wa ant krutines sawo izgelbe
tojaus.

— Ka su juom padaritie? —
tari szerzentas, kaip jau atsit
luo. — Kuknioje ne pawelins
taw jiojo laikit. Geriause pali
kie jin prie keno duriu...
Nes szuo, kaip ir suprato
tuosus zodzius, pradejo Izido
relui laizit weida.

— Ach, ponas szerzente! žiu
rekl — paszauki waikas. — Bied
nas szunelis rodosi praszio, iz
dant jioje ne apleistau. Ar ga
lu ne turetie susimilejimo ant
jiojo? Sunkintu mano sawine,
kaip kokia padarita niekiste.
— O jagu jiojo laikit ne ga
lesi?

— Tai tegul ponas paima.
— Ne galu.
— Del ko? Mania ponas
priglaudei, o ir jis tokis jau
wargutis.... Ziurkie, szer
zente, kokis nuludias!
— Pas inwalidus ne wale
szunies laikit. Jagu koznas iz
jiniu galetu, tai randas turetu
dwigubai tiek izduot ant uzi
kimo, kiek dabar izduoda.

— Ach! zinau, ka padarisiu!
— paszauki staigai Izidoris,
— žiurek, jin pas Mele. Pas
Lankonus bus jiam gerai.
Ir palkias szerzenta, nubego
greitai ant Avenue de la Mon
te — Piquet.

— Mele, Mele! — paszauki
iztolo. — Ziurekie, ka taw atne
sziau. Jagu mania mili, tai bu
si del manes gera.
Ir padejo jei ant kelo dre
banti szuneli.

— Ach szuo! Kokis mazin
kas! — paszauki geredama Me
le. — O kokis gražus! Asz jin
nuprausiu, pamatisi, kokis bus
grazus — kalbejo tolaus, glamo
nedama szuneli. — Rodos geras
ir szwarus.

Ir nubego jezskot pieno.
Uz walandeles sugrizo su pil
na torielkaite, o szunelo ne rei
kejo du kartus praszit prie to
gardumelio.
— Na, likites sweiki, wai
kai — tari szerzentas, kuris uze
jo tuom laik. — Ir tu, waikina,
sugriznieke ne trukas, jenaro
las gali tawes pareiklaut.

Pasilikia patis waikai, pra
dejo rodawintis, kaip tolaus
bus su szuneli, o Meli pawadi
no jin sieratuku.
— O kazein ar taw tewai
pawelins taji szuneli laikit? —
kalbejo Iz doris in Mele.

— Kur-gi nel! Mano mama
ira teip gera. Del manios to
padaris idant izsmestu biedna
szuneli. Zinau, jau asz jin teip
milu! Nes iz kur jin pamei?
— Izidoris apsiaki cieta atsi
ma.

Paskui atejo jemdwtim ant
misles, jog szuo ne turi wardo.
Kaip jin wadit? „azor“, zefi“
„kasto“, tai wis nel
— Asz zinau! — paszauki
mergaiti. — Praminsime jin
„plasteris“.
— Gerai! „plasteris“. Pa
leisk jin ant zemos, o paziuresi
me, ir szauksiwa, ar jis supras.
— O kaip pabegs?
— Ne bijok ne pabegs, o ja
gu pabegu, tai asz jiam kali
nuptau.

Szunelis ne bego ir rodos
tam name buvo uzwagias.
Izidoris primini saw, jog jau
laikas grizt namon. Jau mat
dabar ir jiam rupejo.

— Turiu citie — tari smutnai
— lik sweika, rito pasimatisiwa
sergek „plasterio“.
Ejdamas namon apsižiurejo,
jog ne labai grazi izsirodu, ba
buwo purwinas ne tikliti czewe
rikai nes ir manderaiti. Gaila
jog ne apsiszwario pas Lan
konus. Ka pasak, kaip ka
pasitiks ant kiemo? Samata
jiam buwo ir ne smagu, nes da
bar ne laikas sugrizinet.

Sztai pasitinka ant kiemo je
narola.
Sudrebejo ir susilauki ne no
redamas.
— O tai kas? — paklausi je
narolas. — Kaip tu izsirodu?
No kur sugriziti? Ar wolojeisi
po purwina?

— Ponas jenarole — tai ne
usz mano kaltes — atsaki kais
damas waikinas.
Tolaus bus.

O tu mano wargel! Wisas
butu gerai, kad tas kwiakas
Nojus ne butu in sawo laiwia
paemias pora blakui tai ne bu
tu szediet tiek prisiwaisinia.
Nopostis zino kam tiejai waba
tai reikalingi ant swieto. O ka
darit mums rodos, kad ira daug
daigtu ne reikalingu, o tuom
laik wisas turi sawo paskiri
ma ir blakes labai reikalingos
del ne kuriu bobelu, ba tosi
ne mazai no tuju randonu bo
bu jukos nutaukia. — Ir tai
Diewo loska, ba ne wiena bo
bele kranjas uszwangutu. Ant
blakui ne reike rugot. — Ipa
tingai giurtocklem blakes daug
palengwina, kurios trankosi
po karezemas, teip kaip wiena
si Gilbertono nudatos welka
si in Szenadori kur kaip kiau
li in pamazgas teip iije in geri
ma papratus, o tanki ir apia
waikus namieje uzmierzta.

Teip, kaseczei dideli uszsto
je ir ne wiena iz penetu bobu
lu no karsczio ne dafaitis, o
jagu be staus dabar ne apsiei
eina, tai szlumose ne wiena
alum wedines. Asz duos je
riuse rudo: Szaltas wanduo ce
berije geriause wedina o ir
sweikiause; alus krauja ir sme
gas gadinu, o jau kaip wei
dus permains tarbjauru žiuret.
Tai-gi kaip ana Lietuwioje pui
ke izsirodu moteriles ir muge
les, tai ne gali atsigeret: weide
lei skaisitus, akelles szwiesios
ir linkemos, lupelos karolines, lie
menelis kaip nlyhetas. — Ne ga
li rast dailiesniu moteriu kaip
Lietuwioje, o sziczion tiek mo
teres kiek mergos, rodos kad
no molo nudrebotos.

Be to moterikes, susimilda
mos ne uzmierzkie tankei grin
czes pawedint, juk jus prapla
tinsit pawietrie ir geltige. A
na diena teko butie Luzernese,
tai kaip in wiena grince ine
jau, mislinat jog ant wietos at
likeu, o apie penki wirai sede
jo aplink stala ir izs jukero
graino, tai wisi kaip morkos
pageltia. O grinciose szwari
uzaikisite, tri ir wirai ant kwa
tories laikisios, o jagu kitaip,
tai wisi no jus begs ir paskui
ant nieko ne rugokite.

Szedien ne turu daug czeso
turu lopit sawo andaraka. —
Kitu kartu dangiau paporinsu.

Prie laus.
— Kaip mislini kumai, ar
bus waina?
— O kelinta adina?
— Jau po gaidziu.
— Ha, tai bus ant tikro,
nes su mano paczia namieje.

**Pati duoda sawo wi
rui pipiru.**
Pati: — Tu manene prigausi,
— reikejo imtie kwalesne
mane.
Wiras: — Ka? — ar kwales
nes? — Asz gana jezskiojau, kad
uz tawes ne radau kwalesnes.

Tolous bus.

Baltruwieni

O tu mano wargel! Wisas
butu gerai, kad tas kwiakas
Nojus ne butu in sawo laiwia
paemias pora blakui tai ne bu
tu szediet tiek prisiwaisinia.
Nopostis zino kam tiejai waba
tai reikalingi ant swieto. O ka
darit mums rodos, kad ira daug
daigtu ne reikalingu, o tuom
laik wisas turi sawo paskiri
ma ir blakes labai reikalingos
del ne kuriu bobelu, ba tosi
ne mazai no tuju randonu bo
bu jukos nutaukia. — Ir tai
Diewo loska, ba ne wiena bo
bele kranjas uszwangutu. Ant
blakui ne reike rugot. — Ipa
tingai giurtocklem blakes daug
palengwina, kurios trankosi
po karezemas, teip kaip wiena
si Gilbertono nudatos welka
si in Szenadori kur kaip kiau
li in pamazgas teip iije in geri
ma papratus, o tanki ir apia
waikus namieje uzmierzta.

Teip, kaseczei dideli uszsto
je ir ne wiena iz penetu bobu
lu no karsczio ne dafaitis, o
jagu be staus dabar ne apsiei
eina, tai szlumose ne wiena
alum wedines. Asz duos je
riuse rudo: Szaltas wanduo ce
berije geriause wedina o ir
sweikiause; alus krauja ir sme
gas gadinu, o jau kaip wei
dus permains tarbjauru žiuret.
Tai-gi kaip ana Lietuwioje pui
ke izsirodu moteriles ir muge
les, tai ne gali atsigeret: weide
lei skaisitus, akelles szwiesios
ir linkemos, lupelos karolines, lie
menelis kaip nlyhetas. — Ne ga
li rast dailiesniu moteriu kaip
Lietuwioje, o sziczion tiek mo
teres kiek mergos, rodos kad
no molo nudrebotos.

Be to moterikes, susimilda
mos ne uzmierzkie tankei grin
czes pawedint, juk jus prapla
tinsit pawietrie ir geltige. A
na diena teko butie Luzernese,
tai kaip in wiena grince ine
jau, mislinat jog ant wietos at
likeu, o apie penki wirai sede
jo aplink stala ir izs jukero
graino, tai wisi kaip morkos
pageltia. O grinciose szwari
uzaikisite, tri ir wirai ant kwa
tories laikisios, o jagu kitaip,
tai wisi no jus begs ir paskui
ant nieko ne rugokite.

Szedien ne turu daug czeso
turu lopit sawo andaraka. —
Kitu kartu dangiau paporinsu.

Prie laus.
— Kaip mislini kumai, ar
bus waina?
— O kelinta adina?
— Jau po gaidziu.
— Ha, tai bus ant tikro,
nes su mano paczia namieje.

**Pati duoda sawo wi
rui pipiru.**
Pati: — Tu manene prigausi,
— reikejo imtie kwalesne
mane.
Wiras: — Ka? — ar kwales
nes? — Asz gana jezskiojau, kad
uz tawes ne radau kwalesnes.

Tolous bus.

Baltruwieni

O tu mano wargel! Wisas
butu gerai, kad tas kwiakas
Nojus ne butu in sawo laiwia
paemias pora blakui tai ne bu
tu szediet tiek prisiwaisinia.
Nopostis zino kam tiejai waba
tai reikalingi ant swieto. O ka
darit mums rodos, kad ira daug
daigtu ne reikalingu, o tuom
laik wisas turi sawo paskiri
ma ir blakes labai reikalingos
del ne kuriu bobelu, ba tosi
ne mazai no tuju randonu bo
bu jukos nutaukia. — Ir tai
Diewo loska, ba ne wiena bo
bele kranjas uszwangutu. Ant
blakui ne reike rugot. — Ipa
tingai giurtocklem blakes daug
palengwina, kurios trankosi
po karezemas, teip kaip wiena
si Gilbertono nudatos welka
si in Szenadori kur kaip kiau
li in pamazgas teip iije in geri
ma papratus, o tanki ir apia
waikus namieje uzmierzta.

Teip, kaseczei dideli uszsto
je ir ne wiena iz penetu bobu
lu no karsczio ne dafaitis, o
jagu be staus dabar ne apsiei
eina, tai szlumose ne wiena
alum wedines. Asz duos je
riuse rudo: Szaltas wanduo ce
berije geriause wedina o ir
sweikiause; alus krauja ir sme
gas gadinu, o jau kaip wei
dus permains tarbjauru žiuret.
Tai-gi kaip ana Lietuwioje pui
ke izsirodu moteriles ir muge
les, tai ne gali atsigeret: weide
lei skaisitus, akelles szwiesios
ir linkemos, lupelos karolines, lie
menelis kaip nlyhetas. — Ne ga
li rast dailiesniu moteriu kaip
Lietuwioje, o sziczion tiek mo
teres kiek mergos, rodos kad
no molo nudrebotos.

Be to moterikes, susimilda
mos ne uzmierzkie tankei grin
czes pawedint, juk jus prapla
tinsit pawietrie ir geltige. A
na diena teko butie Luzernese,
tai kaip in wiena grince ine
jau, mislinat jog ant wietos at
likeu, o apie penki wirai sede
jo aplink stala ir izs jukero
graino, tai wisi kaip morkos
pageltia. O grinciose szwari
uzaikisite, tri ir wirai ant kwa
tories laikisios, o jagu kitaip,
tai wisi no jus begs ir paskui
ant nieko ne rugokite.

Szedien ne turu daug czeso
turu lopit sawo andaraka. —
Kitu kartu dangiau paporinsu.

Prie laus.
— Kaip mislini kumai, ar
bus waina?
— O kelinta adina?
— Jau po gaidziu.
— Ha, tai bus ant tikro,
nes su mano paczia namieje.

**Pati duoda sawo wi
rui pipiru.**
Pati: — Tu manene prigausi,
— reikejo imtie kwalesne
mane.
Wiras: — Ka? — ar kwales
nes? — Asz gana jezskiojau, kad
uz tawes ne radau kwalesnes.

Tolous bus.

Baltruwieni

O tu mano wargel! Wisas
butu gerai, kad tas kwiakas
Nojus ne butu in sawo laiwia
paemias pora blakui tai ne bu
tu szediet tiek prisiwaisinia.
Nopostis zino kam tiejai waba
tai reikalingi ant swieto. O ka
darit mums rodos, kad ira daug
daigtu ne reikalingu, o tuom
laik wisas turi sawo paskiri
ma ir blakes labai reikalingos
del ne kuriu bobelu, ba tosi
ne mazai no tuju randonu bo
bu jukos nutaukia. — Ir tai
Diewo loska, ba ne wiena bo
bele kranjas uszwangutu. Ant
blakui ne reike rugot. — Ipa
tingai giurtocklem blakes daug
palengwina, kurios trankosi
po karezemas, teip kaip wiena
si Gilbertono nudatos welka
si in Szenadori kur kaip kiau
li in pamazgas teip iije in geri
ma papratus, o tanki ir apia
waikus namieje uzmierzta.

Teip, kaseczei dideli uszsto
je ir ne wiena iz penetu bobu
lu no karsczio ne dafaitis, o
jagu be staus dabar ne apsiei
eina, tai szlumose ne wiena
alum wedines. Asz duos je
riuse rudo: Szaltas wanduo ce
berije geriause wedina o ir
sweikiause; alus krauja ir sme
gas gadinu, o jau kaip wei
dus permains tarbjauru žiuret.
Tai-gi kaip ana Lietuwioje pui
ke izsirodu moteriles ir muge
les, tai ne gali atsigeret: weide
lei skaisitus, akelles szwiesios
ir linkemos, lupelos karolines, lie
menelis kaip nlyhetas. — Ne ga
li rast dailiesniu moteriu kaip
Lietuwioje, o sziczion tiek mo
teres kiek mergos, rodos kad
no molo nudrebotos.

Be to moterikes, susimilda
mos ne uzmierzkie tankei grin
czes pawedint, juk jus prapla
tinsit pawietrie ir geltige. A
na diena teko butie Luzernese,
tai kaip in wiena grince ine
jau, mislinat jog ant wietos at
likeu, o apie penki wirai sede
jo aplink stala ir izs jukero
graino, tai wisi kaip morkos
pageltia. O grinciose szwari
uzaikisite, tri ir wirai ant kwa
tories laikisios, o jagu kitaip,
tai wisi no jus begs ir paskui
ant nieko ne rugokite.

Szedien ne turu daug czeso
turu lopit sawo andaraka. —
Kitu kartu dangiau paporinsu.

SIBIRIJE.
Net baisu darosi ant to zo
dzio „Siberije“! Taje szali amzi
nujo sniegu ir ledu, kure lig
szolei papratome wadint uz pra
gara, in kuri instuminejo poli
ticznus praszengelus ir wio
knius latrus. Buwo tai wietu
kankiu, uszaldziuta pekla, iz
kur dafinejo int mus baiens
zwangejimai reteziu ir kurtus
dejawimas nelaimingu, apen
dintu ant amziņu kankiu ir po
wainiu miriu. Ir akies mus
pazlugia kruwinom aszarom,
o szirdes supasutos galeiczu lu
du atsiakreipinejo in taje szali
ir nusiuntinejo smutnas misles
ing kankininku, kurie uz
ezwentas tiesas bazniczios ir te
wines ledines skiles laises
kankes turejo kenst.

Szedien nuopula uzdangas
ir kitokis dabar paweikstas per
sistato del muso akiu. Apau
dinti lietuwiskii in lenkiszki,
krauju ir azaronis suwig'a
taje zeme, stojosi pirmutines
rasodninkais kulturos ir inwe
dimu doribes. Jiejei tai dawi
pradze žemdarbistes, wertelje
tes ir giwata wieuomeninei.
Saulės civilizacijos atszildinejo
kas kartas labiau sawo spindu
leis taji ledini pleta, kultura
zmonijos ir zemes pasikeli,
o milzniezkos kasiktos aukso ir
sidabro patrauki godzius nau
dos. Priplaukinejo koznam ne
te daugiau zmonijos, kuri gai
winosi ir ant wisadz apsieidi
nejo. Padaritas ka tik dabar
gelezkelis ne mazai prisidejo
del giwatos ir pasikelineje iz
uzejusios palitikos Kinose ir
Persijoje swietinio zenklivu
mo. Del toji civilizacijos
prieztastes nukeli caras Mika
leus sawo ukazu, ne senie iz
to dawa warima in Siberije prasi
zengelus, per ka cielas civiliza
wotas swietas jin pagire. Ture
kime wilti, jog tiejei puikus
darbai caro padaris galo tu wi
se welnepalaikiu, kurie nesi
klaudami augstesnes waldzius
iszsiuntinejo in siberine pekla
mazai praszengusius ir be jo
kio sudo.

JUOKAI.
Maskolus apie zida.
Zidas inpuoli in szulini ir
gargalduomas szaukia pagial
bos. Preididimo muzikas ir
pasilenkes ties szuliniu szankia.
— Zidai! bei žide, duokite
rankatai izstranku.
Zidas girdedamas zodi
„duok“, ne nesijudino ir butu
dingias. Tada muzikas weli
szauke:
— Te mano ranka.
Zidas pagriebe drucezi uz
rankos ir geras muzikes izstrau
ki jin iz szulinio.
Mat, kaip zidui sakitie
„duok“, tai ne noru in klauit,
o kaip „in k i e“, tai su wisom
keturium.

Jausli pacziule.
— Ar tawo wiras izswa
zo?
— O jau no kelo nepeleju.
— Ir ne ludi jiojo?
— Ne ganu gromatos ke
linta diena....
— Ar ir su karsztais pabu
czewinais?
— Da geresniur, ba... su
piningais.

Geras suns.
Tewai: — Del ko inpulei in
wandeni su naujies drabuzeis?
Sunelis: — Ba ne turejau tai
ko senus apsiwikit.

No dakтары.
— O! sziti ponas ka iszeina
no dakтары, tai puikus ligonis.
Kozna, kada, kada asz jiam

